

Men så får fru Bodil Thrane jo alligevel problemer med at forklare det, hun har begivet sig ud i, for hun er jo godt klar over, og det kom også frem i hendes indlæg, at der er mange gode ting, der fungerer – det var sådan, hun sagde, og det er jo rigtigt – ude i boligafdelingerne. Alligevel er hun nu med til at stille et forslag, der betyder, at man på et afdelingsmøde ikke engang kan beslutte at opstille legeredskaber i afdelingen. Det er indholdet i det forslag, Venstre har stillet.

Jeg tror ikke, Venstre er klar over, at det er sådan, og jeg håber det næsten ikke, for det ville faktisk være kynisk, men det er indholdet i forslaget. Så spørger vi Venstres ordfører, fru Bodil Thrane, hvad Venstres løsning på det problem er, når vi nu åbenbart er enige om, at vi ikke skal slå de ting i stykker, der fungerer godt – men vi får intet svar. Vi får at vide, at fru Bodil Thrane under nogle drøftelser har luftet en idé om, at man kunne udarbejde nogle alternative modeller. Vi kender ikke disse modeller og ved ikke, hvad de går ud på. Da fru Bodil Thrane var på talerstolen for lidt siden, var hun ude af stand til at forklare, hvad det konkrete indhold var, som skulle sikre disse ting. Man må konkludere, at Venstre enten står i en situation, hvor partiet rent faktisk ønsker at følge Fremskridtspartiet ud i en ødelæggelse af det almennyttige byggeri, eller også at Venstre rent faktisk ikke aner, hvad det laver sammen med Fremskridtspartiet.

Sådan må jeg i hvert fald konkludere, medmindre der skulle komme et svar fra Venstres ordfører. Jeg ved ikke, om det nytter at stille spørgsmålet til den konservative ordfører, for han er åbenbart så lammet og fortvivlet over sin egen indsats i denne sag, at han helt holder sig væk fra talerstolen. Men jeg vil da i og for sig gerne stille præcis de samme spørgsmål til Det Konservative Folkeparti: Hvordan sikrer vi, at de gode ting, der foregår ude i boligafdelingerne, ikke bliver ødelagt?

Vi er fra Enhedslistens side meget glade for det arbejde, der er gjort i et samarbejde mellem regeringen, SF og os for at finde en god løsning på de problemer og diskussioner, som har været inde i dette her. Det vil vi fra Enhedslistens side godt sige tak til regeringen for. Især lægger vi meget vægt på, at der i det materiale, som der nu skal arbejdes videre med, er kommet det ind, at vi skal gå ind i en positiv diskussion om, hvordan vi videreudvikler beboerdemokratiet i den almennyttige sektor. Det er et af hovedpunkterne i det, som er aftalt, og det er vi meget glade for.

Det er i øvrigt notorisk ukorrekt, når fru Kirsten Jacobsen påstår, at vi skulle ønske at koncentrere magten i selskaberne, at vi skulle ønske at tage indflydelsen fra beboerne, og lignende ting, som hun var fremme med.

Det, vi ønsker – det er i hvert fald Enhedslistens målsætning – er at styrke beboermødernes mulighed for at træffe beslutninger på afdelingens vegne, at styrke afdelingsbestyrelsens arbejdsbetingelser, at styrke klarheden og indsigten og at forbedre revisionen og det kommunale tilsyn, som det også er aftalt i det forlig, der er indgået. For ingen kan mere end vi, der arbejder i boligforeningerne, være interesseret i åbenhed og tilsyn og god revision – ingen er mere interesseret i dette end vi! – og derfor er det så klart fastslået i det, som er aftalt.

Fru Kirsten Jacobsen kan ikke eller vil ikke forstå det, men sådan er det altså! Det er det grundlag, vi har aftalt, det er det, vi vil arbejde videre på, og det er jo også det, som er interessen hos de tusinder af mennesker, som er aktive ude i afdelingerne, og i diskussionerne i bolig-selskabernes landsforeninger og i afdelingsbestyrelserne; og jeg håber, de nu vil være med til sammen med partierne her i Folketinget at føre debatten om videreudviklingen af beboerdemokratiet frem, så vi i efteråret kan komme videre med den sag og få styrket beboerdemokratiet gennem konkrete beslutninger.

Jeg vil ikke lægge skjul, at en af de konkrete beslutninger, som jeg meget gerne vil være med til at arbejde frem imod, er, at der i princippet kun bør være beboervalgte i afdelingsbestyrelserne og i selskabsbestyrelserne. Efter min mening er det principielt forkert, at der sidder mennesker, som er udpeget af andre end beboerne.

Jeg ved godt, at der er gode historiske årsager til, at man i nogle kommuner har haft denne meget tætte tilknytning mellem det enkelte boligselskabs ledelse og kommunalbestyrelsen, og det kan da godt være, at der kan være argumenter for, at det i nogle tilfælde er fornuftigt; men Enhedslistens principielle holdning er, at boligforeninger bør ledes af beboernes valgte repræsentanter, og at indflydelsen skal ligge så tæt på beboerne som muligt, det vil sige, at beboermødet og afdelingsbestyrelsen skal være krumtappen i beboerdemokratiet.

Jeg tror ikke, fru Kirsten Jacobsen har forstået, at det rent faktisk er det, vi arbejder for – for hun fremfører hele tiden en mistænkeliggørelse af os, som om vi ønskede at opbygge magtkon-